

Sygn. akt. I C 387/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Berent

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2022 r. w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. D.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie kwoty 3.636,07 zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści sześć złotych siedem groszy);

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. obciąża powódkę kosztami procesu, uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 387/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 marca 2022 r.

(podstawa faktyczna i żądanie pozwu)

1. Powódka (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko A. D. z powództwem o zapłatę kwoty 45.467,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym (tj. od dnia 10 grudnia 2020 r.) do dnia zapłaty.

2. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 4 marca 2015 roku strony zawarły umowę kredytu nr (...) na podstawie której powódka udostępniła pozwanemu kwotę kredytu w wysokości 72.035,74 zł, a pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty kredytu. Wobec opóźnienia w spłacie kredytu, pismem z dnia 22 maja 2020 roku powódka wezwała pozwanego do uregulowania wymagalnego zadłużenia, wskazując, że brak zapłaty może skutkować wypowiedzeniem umowy z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania. Wobec braku spłaty, pismem z dnia 30 czerwca 2020 roku powódka skierowała oświadczenie o wypowiedzeniu wraz z wezwaniem do uiszczenia zaległości w terminie 14 dni i poinformowała pozwanego o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Na kwotę objętą żądaniem pozwu składają się: niespłacony kapitał w kwocie 45.143,6 zł, a także odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 323,78 zł.

(pozew, k. 2-4)

(stanowisko pozwanego)

3. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując sposób liczenia okresu wypowiedzenia oraz wysokości odsetek. Pozwany wskazał, że nie otrzymał wypowiedzenia, gdyż teściowa nie przekazała mu

korrespondencji (jest chora i zapomniała o tym). Nadto, zwrócił uwagę, że od sześciu lat spłaca zobowiązanie regularnie co miesiąc, a do chwili obecnej spłacił kwotę 68.000 zł. Dalej, wyjaśnił, że późną jesienią 2020 roku stracił pracę i zwrócił się do banku o udzielenie wakacji kredytowych, na co bank wyraził zgodę. W marcu 2020 roku pozwany ponownie stracił pracę z uwagi na pandemię C.-19 i znów zwrócił się o udzielenie wakacji kredytowych, jednak tym razem bank odmówił zgody. Pozwany zwrócił uwagę, że nie zapłacił trzech rat za marzec, kwiecień, maj 2020 roku, oczekując na wyrażenie zgody na udzielenie wakacji kredytowych.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 36-37, pismo procesowe pozwanego z dnia 26 maja 2021 r., k. 52)

4. W toku sprawy, powód cofnął pozew co do kwoty 3.636,07 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, podtrzymując żądanie zapłaty kwoty 41.831,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 40.190,38 zł od dnia 13 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty oraz maksymalnymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia powództwa, tj. od 10 grudnia 2020 roku od kwoty 45.467,38 zł do dnia 12 sierpnia 2019 roku.

(pismo procesowe powoda z dnia 13 sierpnia 2021r., k. 68-71)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

5. W dniu 4 marca 2015 roku pomiędzy powodem (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (jako kredytodawcą) a pozwanym A. D. (jako kredytobiorcą) została zawarta umowa o pożyczkę gotówkową nr (...).

6. Na podstawie §1 ust. 1 umowy bank - za pośrednictwem (...) Business Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. - udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 72.035,74 zł, a pozwany zobowiązał się spłacić ją wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych nie później niż do 28. dnia każdego miesiąca na zasadach i warunkach określonych w umowie. Pożyczka była przeznaczona na dowolny cel konsumpcyjny w wysokości 50.000 zł oraz na zapłatę kosztów pożyczki tj.: opłaty przygotowawczej w wysokości 2.874,23 zł, jednorazowej opłaty z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia na życie w wysokości 15.559,72 zł oraz opłaty brokerskiej w wysokości 3.601,79 zł (§ 1 ust. 2).

7. Oprocentowanie pożyczki było liczone według stopy zmiennej. Zmiana stopy oprocentowania miała bezpośredni wpływ na wielkość zadłużenia oraz wysokość należnych odsetek (§2 ust. 2). Oprocentowanie w całym okresie kredytowania stanowiło sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 9,09 p.p. stałej w trakcie trwania umowy (§ 2 ust. 2). W związku ze skorzystaniem z ubezpieczenia na życie i/lub utraty pracy i/lub dodatkowych produktów - na dzień zawarcia umowy oprocentowanie pożyczki wynosiło 10,90 % w stosunku rocznym (§ 2 ust. 3). W przypadku rezygnacji kredytobiorcy z ubezpieczenia oprocentowanie ulegało zwiększeniu o 10 p.p., nie więcej niż do poziomu czterokrotności stopy lombardowej NBP (§ 2 ust. 4). Dla pierwszego okresu obrachunkowego, do obliczenia wysokości oprocentowania bank miał zastosować stawkę referencyjną WIBOR 3M z przedostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uruchomienia pożyczki. Jeżeli termin spłaty pierwszej raty pożyczki został przesunięty z najbliższego terminu spłaty (zgodnie z wybranym dniem spłaty) przypadającego po dacie uruchomienia środków na kolejny termin zgodny z częstotliwością spłat to zmiana oprocentowania w pierwszym okresie obrachunkowym miała zostać dokonana po terminie spłaty dwóch pierwszych rat (§ 2 ust. 5).

8. Bank zastrzegł sobie prawo obciążenia pożyczkobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązywania się pożyczkobiorcy z postanowień umowy, w szczególności: odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanymi, ewentualnymi kosztami sądowymi, oraz kosztami windykacyjnymi (§ 3 ust. 1). Zadłużeniem przeterminowanym – w rozumieniu umowy – były wszelkie należności wynikające z zaciągniętej pożyczki niespłacone w terminie lub wysokości określonej w umowie (§ 3 ust. 2). Odsetki od zadłużenia przeterminowanego miały być naliczane od dnia, w którym spłata należności miała nastąpić do dnia poprzedzającego jego spłatę. Bank miał zawiadomić kredytobiorcę o wysokości i dacie powstania zadłużenia przeterminowanego (§ 3 ust. 3). Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego było zmienne i nie wyższe niż wysokość odsetek maksymalnych, a jego wysokość jest równa

czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP i na dzień zawarcia umowy wynosiło 12 % w stosunku rocznym (§ 3 ust. 4 i 5).

9. Zadłużenie pożyczkobiorcy wobec banku z tytułu niespłaconej pożyczki zaspokajane było w następującej kolejności: 1. koszty sądowe, koszty egzekucyjne, koszty upomnień oraz należne opłaty i prowizje; 2. odsetki od zadłużenia przeterminowanego; 3. odsetki od zadłużenia nieprzeterminowanego; 4. kwota niespłaconego kapitału (§ 3 ust. 11).

10. Spłaty rat kapitałowo – odsetkowych pożyczkobiorca miał dokonywać zgodnie z terminami i wysokością określoną w doręczonym aktualnym harmonogramem spłat (§ 4 ust. 1). Wedle umowy całkowita kwota pożyczki wynosiła 50.000 zł i nie obejmowała kredytowanych przez bank kosztów pożyczki (§ 5 ust. 1). Całkowita kwota do zapłaty na dzień zawarcia umowy wynosiła 119.481,81 zł (§ 5 ust. 2), zaś całkowity koszt pożyczki – 69.481,81 zł. Na całkowity koszt pożyczki składały się: należne odsetki umowne w kwocie 47.446,07 zł, jednorazowa opłata z tytułu kosztów ubezpieczenia na życie w wysokości 15.559,72 zł, opłata brokerska w wysokości 3601,79 zł oraz opłata przygotowawcza w wysokości 2.874,23 zł (§ 5 ust. 3). Roczna rzeczywista stopa oprocentowania ((...)) na dzień zawarcia umowy wynosiła 22,66 % (§ 5 ust. 4).

11. Umowa rozwiązywała się z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia (9 ust. 1). Bank miał prawo wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku rażącego naruszenia postanowień umowy lub regulaminu udzielania pożyczek/kredytów dla osób fizycznych przez pożyczkobiorcę lub stwierdzenia zagrożenia w spłacie kredytu (§ 9 ust. 2). Jeżeli kredytobiorca zalegał ze spłatą dwóch kolejnych rat pożyczki, bank pisemnie wzywał pożyczkobiorcę do zapłaty. Gdy należności nie zostały uregulowane w terminie 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, bank miał prawo wypowiedzieć umowę (§ 9 ust. 3). Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonej pożyczki stawało się wymagalne i traktowane było jako zadłużenie przeterminowane (§ 9 ust. 4).

12. Przy zawarciu umowy w dniu 4 marca 2015 roku pozwany wyraził zgodę na objęcie go ochroną ubezpieczeniową w ramach umowy grupowego ubezpieczenia na wypadek zgonu, całkowitej niezdolności do pracy lub trwałego inwalidztwa dla klientów (...) Bank Spółki Akcyjnej zawartej przez powoda z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w S..

(dowód: umowa o kredyt nr (...) z dnia 4 marca 2015r., k. 9-12v, deklaracja ubezpieczeniowa, k. 168-169)

13. Pismem z dnia 22 maja 2020 roku powódka wezwała pozwanego do dokonania w terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania wezwania, spłaty zadłużenia przeterminowanego wynoszącego 1.962,53 zł (powiększonego o koszty wysyłki pisma w kwocie 5,90 zł). Jednocześnie, powód poinformował o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma, wniosku o restrukturyzację zadłużenia na podstawie art. 75c ustawy - Prawo bankowe. Wezwanie zostało doręczone w dniu 25 maja 2020 roku.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 22 maja 2020 r., k. 13 wraz z wydrukiem potwierdzenia doręczenia z portalu śledzenia przesyłek, k. 14)

14. Pismem z dnia 30 czerwca 2020 roku - z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty - powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, licząc od daty doręczenia pisma. Jednocześnie wskazano, że jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało doręczone w dniu 6 lipca 2020 roku, a odebrała je Z. P..

(dowód: wypowiedzenie umowy, k. 17 wraz z zpo, k. 18-18v)

15. Przyczyną zaprzestania spłaty rat kredytu była utrata pracy przez pozwanego. A. D. pracował jako rurarz na kontrakcie zagranicznym, a z uwagi na ograniczenia związane z pandemią C.-19 nie otrzymał oferty kontynuowania pracy. Pozwany pozostawał bez pracy przez okres około sześciu miesięcy. W tym czasie był na utrzymaniu żony. W

dniu 8 marca 2021 roku pozwany podjął pracę jako robotnik gospodarczy w Gminnym Przedsiębiorstwie (...) w S.. W marcu 2021 roku pozwany zwrócił się do banku o odroczenie spłaty bądź zawarcie ugody, niemniej bank odmówił.

(dowód: przesłuchanie pozwanego na piśmie, k. 153-153v, umowa o pracę wraz z aneksem, k. 155-156, pismo powoda z dnia 13 kwietnia 2021 r., k. 158-159)

16. Pismem z dnia 9 lipca 2020 roku powód poinformował pozwanego o podjęciu decyzji negatywnej w zakresie możliwości zmiany warunków kredytowania.

(dowód: pismo powoda z dnia 9 lipca 2020 r., k. 73)

17. Powód nie dokonał wpłat z tytułu rat kapitałowo – odsetkowych w listopadzie 2019 oraz od stycznia do maja 2020 roku. Natomiast od czerwca 2020 roku ponownie dokonuje wpłat w kwotach po 946 zł miesięcznie (poza czerwcem 2020 roku, gdy dokonano wpłaty w kwocie 951 zł).

(dowód: potwierdzenia przelewów bankowych k. 39-46, 53-56, 160-164)

18. Pismem z dnia 10 sierpnia 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 48.940,20 zł, na co składały się kapitał w kwocie 47.928,41 zł, odsetki umowne w kwocie 999,19 zł oraz odsetki karne w kwocie 12,60 zł, w terminie 7 dni od daty pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 14 sierpnia 2020 roku.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 sierpnia 2020 r., k. 15 wraz z wydrukiem potwierdzenia doręczenia z portalu śledzenia przesyłek, k. 16)

19. W dniu 10 grudnia 2020 roku powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2020 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie umorzył postępowanie wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(dowód: postanowienie z dnia 18 grudnia 2020r. k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

20. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania pozwanego przeprowadzonego w trybie art. 271¹ k.p.c.

(ocena dowodów)

21. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej wskazanych w ustaleniach stanu faktycznego dokumentów prywatnych. Dokumenty w postaci umowy kredytowej, wypowiedzenia umowy, wezwań do zapłaty zostały podpisane, co w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości umożliwia ustalenie osoby ich wystawcy. Zgodnie zaś z treścią art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne korzystają z domniemania autentyczności oraz domniemania pochodzenia oświadczeń zawartych w tych dokumentach od ich wystawców, a domniemania te nie zostały w żaden sposób wzruszone przez którąkolwiek ze stron w toku niniejszego postępowania. Sąd z urzędu również nie doszukał się żadnych okoliczności mogących wzbudzić wątpliwości co do autentyczności i wiarygodności ww. dokumentów prywatnych.

22. Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się również na zeznaniach pozwanego A. D. złożonych na piśmie w trybie art. 271¹ kpc. Zdaniem Sądu nie ma żadnych podstaw do odmowy przyznania tym zeznaniom waloru wiarygodności. Z jednej bowiem strony zeznania pozwanego odnośnie do utraty zatrudnienia czy zwracania się przez niego do banku z prośbą o odroczenie spłaty rat kredytowych korelują z treścią złożonych dokumentów, zaś z drugiej – strona powodowa nie złożyła żadnych dowodów, które pozwalałyby zakwestionować wiarygodność zeznań pożyczkobiorcy.

(rozstrzygnięcie i podstawa prawna żądania)

23. Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

24. Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 720 k.c. i art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2022 r., poz. 246, t.j.; dalej jako: u.k.k.). Zgodnie z brzemieniem art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 1 u.k.k. przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Wedle ust. 2 za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki oraz umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego.

25. Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, że w niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że w dniu 4 marca 2015 roku pomiędzy powódką (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a pozwanym A. D. została zawarta umowa o pożyczkę gotówkową (kredyt konsumencki) nr (...). Strona powodowa wywodziła, że z uwagi na zaprzestanie spłaty przez pożyczkodawcę co najmniej dwóch kolejnych rat kapitałowo-odsetkowych ziściły się przesłanki określone w §9 ust. 3 umowy uprawniające bank do wypowiedzenia umowy. Powódka wskazywała, że przed wypowiedzeniem umowy wezwała pozwanego pożyczkobiorcę do zapłaty wyznaczając mu termin 14 dni roboczych na uregulowania zadłużenia przeterminowanego oraz pouczając o możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia stosownie do art. 75c ustawy - Prawo bankowe.

(niedopuszczalność pobierania odsetek od skredytowanych kosztów kredytu)

26. Przy rozpoznaniu niniejszej sprawy wątpliwości Sądu wzbudził sposób naliczania przez powoda odsetek nie tylko od kwoty całkowitej kwoty pożyczki, lecz również od skredytowanych kosztów kredytu. Zgodnie z treścią przedmiotowej umowy bank udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 72.035,74 zł, przy czym kwota 50.000 zł była przeznaczona na dowolny cel konsumpcyjny, natomiast pozostała kwota pożyczki (kredytu konsumenckiego) na skredytowanie kosztów pożyczki, t.j.: opłaty przygotowawczej w wysokości 2.874,23 zł, jednorazowej opłaty z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia na życie w wysokości 15.559,72 zł oraz opłaty brokerskiej w wysokości 3.601,79 zł. Jednocześnie w umowie wskazano, że całkowita kwota pożyczki wynosiła 50.000 zł. Z przedstawionego przez powoda rozliczenia kredytu konsumenckiego wynika, że odsetki były przez powoda naliczane od skredytowanych kosztów kredytu, a zatem w sumie od kwoty 72.035,74 zł, a nie od kwoty jaka została oddana do dyspozycji kredytobiorcy.

27. Zważywszy, iż umowa ma charakter umowy konsumenckiej Sąd z urzędu dokonał kontroli incydentalnej postanowień dotyczących pobierania odsetek od skredytowanych kosztów kredytu.

28. Za działaniem przez Sąd w niniejszej sprawie z urzędu przemawiają ugruntowane poglądy judykatury, jak chociażby stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2019 roku w sprawie V CSK 347/18 (LEX nr 2749471). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wskazano, że z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wcześniej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, dalej: (...)) wynika, że sąd krajowy jest zobowiązany podjąć z urzędu czynności dochodzeniowe w celu ustalenia, czy postanowienie umowne zamieszczone w umowie, która jest przedmiotem toczącego się przed nim sporu i która została zawarta między przedsiębiorcą a konsumentem, jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 93/13/EWG z 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.Urz.U.E 1993, L 95, s. 29), a jeżeli tak, sąd zobowiązany jest z urzędu zbadać, czy postanowienie to ewentualnie ma nieuczciwy charakter (wyroki (...) z: 9 listopada 2010 r., V. L., C-137/08, EU:C:2010:659, pkt 56; 14 czerwca 2012 r., B. E. de C., C-618/10, EU:C:2012:349, pkt 44; 21 lutego 2013 r., (...) Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, pkt 24). Przy braku skutecznej kontroli potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków danej umowy nie można bowiem zagwarantować przestrzegania praw przyznanych w drodze dyrektywy 93/13/EWG (wyrok (...) z 13 września 2018 r., (...) Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, pkt 62 i przytoczone

tam orzecznictwo; ostatnio także wyrok (...) z 7 listopada 2019 r., (...) Polska, w połączonych sprawach C-419/18 i C-483/18, (...):EU:C:2019:930). Zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG sądy odsyłające są zobowiązane do zaniechania stosowania nieuczciwych warunków umownych, aby nie wywierały one, w braku sprzeciwu konsumenta, wiążących wobec niego skutków (wyrok z dnia 26 marca 2019 r., A. B. i B., C-70/17 i C-179/17, EU:C:2019:250, pkt 52 i przytoczone tam orzecznictwo). Sąd zobowiązany jest do uwzględnienia z urzędu, że postanowienie niedozwolone nie wiąże konsumenta. Takie stanowisko prezentuje (...) m.in. w wyroku z dnia 27 czerwca 2000 r. [(...) SA v. R. M. Q. (C-240/98) i (...) SA v. J. S. A. P. (C-241/98), J. C. B. (C-242/98), M. B. (C-243/98) i E. F. (C-244/98), (...):EU:C:2000:346] w którym podkreślił, że cel, jaki przyświecał prawodawcy wspólnotowemu, nie zostałby osiągnięty, gdyby konsument, który jest stroną słabszą i nie dysponuje wiedzą prawniczą oraz zwykle nie korzysta z profesjonalnej pomocy prawnej, zobowiązany był do podniesienia zarzutu niezwiązania niedozwolonym postanowieniem.

29. Zgodnie z treścią art. 385¹ §1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. W myśl art. 385¹ §3 k.c. niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Z kolei wedle art. 385² k.c. oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

30. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z treścią art. 385¹ §4 k.c. ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje, a więc w niniejszej sprawie na stronie powodowej (przedsiębiorcy). W judykaturze podnosi się natomiast, że okoliczność, iż konsument znał treść danego postanowienia i rozumiał je, nie przesądza o tym, że zostało ono indywidualnie uzgodnione. Konieczne byłoby wykazanie, że konsument miał realny wpływ na konstrukcję niedozwolonego (abuzywnego) postanowienia wzorca umownego. Przyjęcie takiego wpływu byłoby możliwe przede wszystkim wówczas, gdyby konkretne postanowienie umowne było z nim negocjowane (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 kwietnia 2011 r., sygn. akt I ACa 232/11, L.). Wszelkie klauzule sporządzone z wyprzedzeniem będą klauzulami pozbawionymi cechy indywidualnego uzgodnienia i okoliczności tej nie niweczy fakt, że konsument mógł znać ich treść (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego Warszawa z dnia 15 maja 2012 r., sygn. akt VI ACa 1276/11, L.). W przedmiotowej sprawie nie ma żadnych dowodów wskazujących na to, że umowa w takim kształcie, jak załączona do pozwu, została indywidualnie uzgodniona przez strony. Zważyć należy, iż umowa została zawarta na standardowym druku umowy, jakim powód posługuje się w ramach swojej działalności gospodarczej, co wykluczało indywidualne uzgodnienie poszczególnych klauzul. W toku niniejszego postępowania powód nie przedstawił żadnego dowodu, na podstawie którego można byłoby stwierdzić, że pozwany miał jakikolwiek wpływ na kształt postanowień umownych dotyczących pobierania odsetek od skredytowanych kosztów kredytu.

31. Dla uznania spornych klauzul za abuzywne konieczne było także ustalenie, czy przedmiotowe klauzule kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają jego interesy. Jak wskazuje się w doktrynie w stosunkach z konsumentami szczególne znaczenie mają te oceny zachowań podmiotów w świetle dobrych obyczajów, które odwołują się do wartości takich jak: szacunek wobec partnera, uczciwość, szczerłość, zaufanie, lojalność, rzetelność i fachowość. Postanowienia umów, które kształtują prawa i obowiązki konsumenta, nie pozwalając na realizację tych wartości, będą uznawane za sprzeczne z dobrymi obyczajami. W szczególności w taki sposób kwalifikowane są wszelkie postanowienia, które zmierzają do naruszenia równorzędności stron stosunku, nierównomiernie rozkładając uprawnienia i obowiązki między partnerami umowy (vide: M. Bednarek [w:] E. Łętowska (red.) System prawa prywatnego, t. 5, Warszawa 2006, s. 662-663; W. Popiołek [w:] K. Pietrzykowski (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, t. I, 2005, art. 3851, nb 7; K. Zagrobelny [w:] E. Gniewek (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, Warszawa 2008, art. 3851, nb 9). Sprzeczne z dobrymi obyczajami będą także działania, które zmierzają do niedoinformowania, dezorientacji, wywołania błędnego przekonania u klienta, wykorzystania jego niewiedzy

lub naiwności (vide: I. Wesołowska [w:] C. Banasiński (red.) Niedozwolone postanowienia umowne, w: Standardy wspólnotowe w polskim prawie ochrony konsumenta, Warszawa 2004, s. 180). Postanowienia umowy lub wzorca umownego rażąco naruszają interes konsumenta, jeżeli poważnie, znacząco odbiegają od sprawiedliwego wyważenia praw i obowiązków stron. Pojęcie rażącego naruszenia interesów konsumenta nie może być sprowadzane tylko do wymiaru czysto ekonomicznego; należy też uwzględnić niewygodę organizacyjną, nierzetelność traktowania, wprowadzenie w błąd, naruszenie prywatności konsumenta (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2004 r., I CK 162/04, (...) 2005, Nr 12, poz. 136; wyrok Sądu Najwyższego z 13 lipca 2005 r., I CK 832/04, B. (...), Nr 11). W wyroku z 13 lipca 2005 r. I CK 832/04 Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozumieniu art. 385[1] § 1 kc "rażące naruszenie interesów konsumenta" oznacza nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym, natomiast "działanie wbrew dobrym obyczajom" w zakresie kształtowania treści takiego stosunku obligacyjnego wyraża się w tworzeniu przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową tego stosunku. Natomiast ocena, czy dane postanowienie wzorca umowy, kształtując prawa i obowiązki konsumenta, rażąco narusza interesy konsumenta, uzależniona jest od tego, czy wynikająca z tego postanowienia nierównowaga praw i obowiązków stron (nierównowaga kontraktowa) na niekorzyść konsumenta jest istotna, znacząca (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 sierpnia 2017r., I ACa 263/17, L.).

32. Ocena zasadności powództwa w świetle przepisów prawa materialnego, jak już wspomniano na wstępie, jest uprawnieniem i jednocześnie obowiązkiem sądu niezależnie od postawy procesowej strony pozwanej. Nie można przy tym zapominać, że przepisy o niedozwolonych postanowieniach umownych zostały wprowadzone do kodeksu cywilnego w ramach transpozycji dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich. Kompetencja sądu do zbadania z urzędu tego, czy klauzula w umowie jest postanowieniem nieuczciwym, stanowi w tej sytuacji zarówno środek do realizacji celu określonego w art. 6 dyrektywy 93/13/EWG, to znaczy uniemożliwienia związania konsumenta nieuczciwym postanowieniem, jak i do przyczynienia się do osiągnięcia celu art. 7 tej dyrektywy, ponieważ przeprowadzenie przez sąd z urzędu takiej oceny może działać jako czynnik odstraszający oraz przyczynić się do zapobiegania nieuczciwym warunkom w umowach zawieranych pomiędzy konsumentami a sprzedawcami lub dostawcami (vide: m.in. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 2002 roku, C-473/00; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 2000 roku, C-240/98).

33. W ocenie Sądu w rozpatrywanym przypadku pobieranie przez bank odsetek umownych od skredytowanych kosztów kredytu należało ocenić jako sprzeczne z dobrymi obyczajami. Rozważając kwestię, czy kredytodawcy przysługuje uprawnienie do pobierania odsetek od skredytowanych kosztów kredytu należało odwołać się przede wszystkim do orzecznictwa (...). W wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C 377-14 ((...):EU:C:2016:283), wyjaśniono: „jako że pojęcie "całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta" zostało zdefiniowane w art. 3 lit. h dyrektywy 2008/48/WE jako "suma całkowitej kwoty kredytu i całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta", wynika z tego, że całkowita kwota kredytu i całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta są pojęciami odrębnymi i, że w związku z tym całkowita kwota kredytu nie może obejmować żadnych kwot należących do całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta. (...)art. 3 lit. I i art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE, a także pkt I załącznika I do rzeczony dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że całkowita kwota kredytu i kwota wypłat określają całość kwot udostępnianych konsumentowi, co wyklucza kwoty powiązane przez kredytodawcę z pokryciem kosztów związanych przez kredytodawcę z udzieleniem odnośnego kredytu, które to kwoty nie są w rzeczywistości wypłacane konsumentowi". Na taką wykładnię powołał się także Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 stycznia 2019 roku, w sprawie I (...) 9/18 (LEX nr 2643248). Z kolei w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 lutego 2017 roku w sprawie VI ACa 560/16 (LEX nr 2279527) wskazano wprost, że „na tle art. 5 pkt 7 u.k.k. „całkowita kwota kredytu” oznacza środki faktycznie udostępnione konsumentowi”, a to oznacza, że w konsekwencji „konsument jest zobowiązany do uiszczenia odsetek naliczanych tylko od środków faktycznie udostępnionych konsumentowi, a więc od „całkowitej kwoty kredytu”. Brak więc podstaw do obciążania konsumenta odsetkami od kosztów kredytu, nawet w wypadku udzielenia kredytu w celu sfinansowania tych kosztów”. Podkreślić należy, iż powyższe orzeczenia zachowują aktualność również wobec zmian

definicji ustawowych stopy oprocentowania, która pierwotnie odnosiła się do „całkowitej kwoty kredytu”, a obecnie odwołuje do „kwoty wypłaconej”.

34. W orzecznictwie (...) oraz sądów krajowych ugruntowany jest pogląd, że całkowita kwota kredytu stanowi wyłącznie środki wypłacone do swobodnej dyspozycji konsumenta („na rękę”), a więc tylko od tej kwoty (o ile wskazana jest w sposób prawidłowy) mogą być naliczane odsetki. Wynika to wprost z legalnej definicji stopy oprocentowania wyrażonej w art. 5 pkt 10 ustawy o kredycie konsumenckim, gdzie wskazano, że stopa oprocentowania wyrażona jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane do wypłaconej kwoty na podstawie umowy o kredyt w stosunku rocznym.

35. W ocenie Sądu bez znaczenia pozostaje powszechność stosowania tej praktyki na rynku finansowym przy znacznej niewiedzy konsumentów o niedozwolonym charakterze pobierania odsetek umownych także od skredytowanych kosztów kredytu/pożyczki. Jednocześnie, odsetki naliczane przez bank od skredytowanych kosztów kredytu, a więc kwoty, która nie została udostępniona konsumentowi, stanowi realny zysk dla banku. Zważywszy na kwotę odsetek pobranych od skredytowanych kosztów kredytu należało uznać, że doszło do rażącego naruszenia interesów konsumenta.

(skutki stwierdzenia niedopuszczalnego naliczania odsetek od skredytowanych kosztów kredytu)

36. Skoro powodowi przysługiwało uprawnienie do pobrania odsetek umownych wyłącznie od kwoty faktycznie wypłaconej pozwanemu, tj. kwoty 50.000 zł to należało ustalić saldo kredytu na dzień złożenia przez bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Zaktualizowany harmonogram spłaty przy założeniu nominalnego oprocentowania w wysokości 10,00 % (wynikającego ze złożonego do akt sprawy wydruku historii rachunku – k. 79-119v), 120-miesięcznego okresu spłaty, równych rat kapitałowo-odsetkowych spłacanych w systemie rat annuitetowych ustalony został według następującej metodologii: wysokość poszczególnej raty obliczono z rachunku równania zmiennej wartości pieniądza w czasie, która po przekształceniu przedstawia się następująco: $R = [S * l] / [1-(1+l)^{-n}]$, gdzie R – wysokość raty, S – suma kredytu do spłaty, l – stopa procentowa w skali roku, n – liczba rat. Zatem podstawiając: $R = [50.000,00 \text{ zł} * ((0,1000)/12)] / [1-(1+((0,1000)/12))^{-36}] = 660,75 \text{ zł}$. Z kolei wysokość części odsetkowej wynika z iloczynu sumy kredytu do spłaty oraz oprocentowania w skali roku, czyli stanowi licznik pierwszego wzoru: część odsetkowa = $[S * l]$. Podstawiając w przypadku pierwszej raty: część odsetkowa = $[50.000,00 \text{ zł} * ((0,1000)/12)] = 416,67 \text{ zł}$. W przypadku kolejnej raty zmianie ulegnie kwota kapitału pozostała do spłaty. Do wysokości każdej raty doliczyć należało rozłożone w czasie pozaodsetkowe koszty kredytu. Skoro łącznie wyniosły 22.035,74 zł, to 1/120 tej kwoty, czyli 183,63 zł należało doliczyć do każdej raty. Tak ustalony harmonogram przedstawia się następująco:

Miesiąc (1)	Rok (2)	Zadłużenie (3)	Rata – suma wartości (4 5-7)	Część kapitałowa (5)	Część odsetkowa (6)	Część pozaodsetkowych kosztów (7)
marzec	2015	50 000,00 zł	844,39 zł	244,09 zł	416,67 zł	183,63 zł
kwiecień		49 755,91 zł	844,38 zł	246,12 zł	183,63 zł	
maj		49 509,79 zł	844,38 zł	248,17 zł	183,63 zł	

czerwiec	49 261,62 zł	844,38 zł	250,24 zł	410,51 zł	183,63 zł	
lipiec	49 011,38 zł	844,39 zł	252,33 zł	408,43 zł	183,63 zł	
sierpień	48 759,05 zł	844,39 zł	254,43 zł	406,33 zł	183,63 zł	
wrzesień	48 504,63 zł	844,39 zł	256,55 zł	404,21 zł	183,63 zł	
październik	48 248,08 zł	844,39 zł	258,69 zł	402,07 zł	183,63 zł	
listopad	47 989,39 zł	844,38 zł	260,84 zł	399,91 zł	183,63 zł	
grudzień	47 728,55 zł	844,39 zł	263,02 zł	397,74 zł	183,63 zł	
styczeń	2016	47 465,53 zł	844,39 zł	265,21 zł	395,55 zł	183,63 zł
luty	47 200,33 zł	844,39 zł	267,42 zł	393,34 zł	183,63 zł	
marzec	46 932,91 zł	844,39 zł	269,65 zł	391,11 zł	183,63 zł	
kwiecień	46 663,26 zł	844,38 zł	271,89 zł	388,86 zł	183,63 zł	
maj	46 391,37 zł	844,38 zł	274,16 zł	386,59 zł	183,63 zł	
czerwiec	46 117,21 zł	844,38 zł	276,44 zł	384,31 zł	183,63 zł	
lipiec	45 840,77 zł	844,39 zł	278,75 zł	382,01 zł	183,63 zł	
sierpień	45 562,02 zł	844,38 zł	281,07 zł	379,68 zł	183,63 zł	
wrzesień	45 280,95 zł	844,38 zł	283,41 zł	377,34 zł	183,63 zł	
październik	44 997,54 zł	844,38 zł	285,77 zł	374,98 zł	183,63 zł	
listopad	44 711,76 zł	844,39 zł	288,16 zł	372,60 zł	183,63 zł	
grudzień	44 423,61 zł	844,39 zł	290,56 zł	370,20 zł	183,63 zł	
styczeń	2017	44 133,05 zł	844,39 zł	292,98 zł	367,78 zł	183,63 zł

luty	43 840,07 zł	844,38 zł	295,42 zł	365,33 zł	183,63 zł	
marzec	43 544,65 zł	844,38 zł	297,88 zł	362,87 zł	183,63 zł	
kwiecień	43 246,77 zł	844,38 zł	300,36 zł	360,39 zł	183,63 zł	
maj	42 946,41 zł	844,39 zł	302,87 zł	357,89 zł	183,63 zł	
czerwiec	42 643,54 zł	844,38 zł	305,39 zł	355,36 zł	183,63 zł	
lipiec	42 338,15 zł	844,39 zł	307,94 zł	352,82 zł	183,63 zł	
sierpień	42 030,21 zł	844,38 zł	310,50 zł	350,25 zł	183,63 zł	
wrzesień	41 719,71 zł	844,38 zł	313,09 zł	347,66 zł	183,63 zł	
październik	41 406,62 zł	844,39 zł	315,70 zł	345,06 zł	183,63 zł	
listopad	41 090,92 zł	844,38 zł	318,33 zł	342,42 zł	183,63 zł	
grudzień	40 772,59 zł	844,38 zł	320,98 zł	339,77 zł	183,63 zł	
styczeń	2018	40 451,61 zł	844,39 zł	323,66 zł	337,10 zł	183,63 zł
luty	40 127,95 zł	844,38 zł	326,35 zł	334,40 zł	183,63 zł	
marzec	39 801,60 zł	844,38 zł	329,07 zł	331,68 zł	183,63 zł	
kwiecień	39 472,53 zł	844,39 zł	331,82 zł	328,94 zł	183,63 zł	
maj	39 140,71 zł	844,38 zł	334,58 zł	326,17 zł	183,63 zł	
czerwiec	38 806,13 zł	844,38 zł	337,37 zł	323,38 zł	183,63 zł	
lipiec	38 468,76 zł	844,38 zł	340,18 zł	320,57 zł	183,63 zł	
sierpień	38 128,58 zł	844,39 zł	343,02 zł	317,74 zł	183,63 zł	
wrzesień	37 785,56 zł	844,38 zł	345,87 zł	314,88 zł	183,63 zł	

październik	37 439,69 zł	844,39 zł	348,76 zł	312,00 zł	183,63 zł	
listopad	37 090,93 zł	844,38 zł	351,66 zł	309,09 zł	183,63 zł	
grudzień	36 739,27 zł	844,38 zł	354,59 zł	306,16 zł	183,63 zł	
styczeń	2019	36 384,68 zł	844,39 zł	357,55 zł	303,21 zł	183,63 zł
luty	36 027,13 zł	844,39 zł	360,53 zł	300,23 zł	183,63 zł	
marzec	35 666,60 zł	844,38 zł	363,53 zł	297,22 zł	183,63 zł	
kwiecień	35 303,07 zł	844,38 zł	366,56 zł	294,19 zł	183,63 zł	
maj	34 936,51 zł	844,39 zł	369,62 zł	291,14 zł	183,63 zł	
czerwiec	34 566,89 zł	844,39 zł	372,70 zł	288,06 zł	183,63 zł	
lipiec	34 194,20 zł	844,38 zł	375,80 zł	284,95 zł	183,63 zł	
sierpień	33 818,39 zł	844,38 zł	378,93 zł	281,82 zł	183,63 zł	
wrzesień	33 439,46 zł	844,38 zł	382,09 zł	278,66 zł	183,63 zł	
październik	33 057,37 zł	844,39 zł	385,28 zł	275,48 zł	183,63 zł	
listopad	32 672,09 zł	844,39 zł	388,49 zł	272,27 zł	183,63 zł	
grudzień	32 283,61 zł	844,38 zł	391,72 zł	269,03 zł	183,63 zł	
styczeń	2020	31 891,88 zł	844,39 zł	394,99 zł	265,77 zł	183,63 zł
luty	31 496,90 zł	844,38 zł	398,28 zł	262,47 zł	183,63 zł	
marzec	31 098,62 zł	844,39 zł	401,60 zł	259,16 zł	183,63 zł	
kwiecień	30 697,02 zł	844,39 zł	404,95 zł	255,81 zł	183,63 zł	
maj	30 292,07 zł	844,38 zł	408,32 zł	252,43 zł	183,63 zł	

czerwiec	29 883,75 zł	844,38 zł	411,72 zł	249,03 zł	183,63 zł	
		SUMA =	54 040,61 zł	20 528,00 zł	21 760,29 zł	11 752,32 zł

37. Wysokość odsetek umownych od skredytowanych kosztów kredytu za okres obowiązywania umowy ustalono w analogiczny sposób:

Miesiąc (1)	Rok (2)	Zadłużenie (3)	Rata (4 – suma wartości 5-6)	Część kapitałowa (5)	Część odsetkowa (6)
marzec	2015	22 035,74 zł	291,20 zł	107,57 zł	183,63 zł
kwiecień		291,20 zł	108,47 zł	182,73 zł	
maj		291,20 zł	109,37 zł	181,83 zł	
czerwiec		291,20 zł	110,28 zł	180,92 zł	
lipiec		291,20 zł	111,20 zł	180,00 zł	
sierpień		291,20 zł	112,13 zł	179,07 zł	
wrzesień		291,20 zł	113,06 zł	178,14 zł	
październik		291,20 zł	114,01 zł	177,20 zł	
listopad		291,20 zł	114,96 zł	176,25 zł	
grudzień		291,20 zł	115,91 zł	175,29 zł	
styczeń	2016	20 918,76 zł	291,20 zł	116,88 zł	174,32 zł
luty		291,20 zł	117,85 zł	173,35 zł	
marzec		291,20 zł	118,84 zł	172,37 zł	
kwiecień		291,20 zł	119,83 zł	171,38 zł	

maj	20 445,36 zł	291,20 zł	120,83 zł	170,38 zł	
czerwiec	20 324,54 zł	291,20 zł	121,83 zł	169,37 zł	
lipiec	20 202,70 zł	291,20 zł	122,85 zł	168,36 zł	
sierpień	20 079,86 zł	291,20 zł	123,87 zł	167,33 zł	
wrzesień	19 955,98 zł	291,20 zł	124,90 zł	166,30 zł	
październik	19 831,08 zł	291,20 zł	125,94 zł	165,26 zł	
listopad	19 705,14 zł	291,20 zł	126,99 zł	164,21 zł	
grudzień	19 578,14 zł	291,20 zł	128,05 zł	163,15 zł	
styczeń	2017	19 450,09 zł	291,20 zł	129,12 zł	162,08 zł
lutym	19 320,97 zł	291,20 zł	130,20 zł	161,01 zł	
marzec	19 190,77 zł	291,20 zł	131,28 zł	159,92 zł	
kwiecień	19 059,49 zł	291,20 zł	132,37 zł	158,83 zł	
maj	18 927,12 zł	291,20 zł	133,48 zł	157,73 zł	
czerwiec	18 793,64 zł	291,20 zł	134,59 zł	156,61 zł	
lipiec	18 659,05 zł	291,20 zł	135,71 zł	155,49 zł	
sierpień	18 523,34 zł	291,20 zł	136,84 zł	154,36 zł	
wrzesień	18 386,49 zł	291,20 zł	137,98 zł	153,22 zł	
październik	18 248,51 zł	291,20 zł	139,13 zł	152,07 zł	
listopad	18 109,38 zł	291,20 zł	140,29 zł	150,91 zł	
grudzień	17 969,09 zł	291,20 zł	141,46 zł	149,74 zł	

styczeń	2018	17 827,62 zł	291,20 zł	142,64 zł	148,56 zł
luty		17 684,98 zł	291,20 zł	143,83 zł	
marzec		17 541,15 zł	291,20 zł	145,03 zł	
kwiecień		17 396,13 zł	291,20 zł	146,24 zł	
maj		17 249,89 zł	291,20 zł	147,45 zł	
czerwiec		17 102,44 zł	291,20 zł	148,68 zł	
lipiec		16 953,75 zł	291,20 zł	149,92 zł	
sierpień		16 803,83 zł	291,20 zł	151,17 zł	
wrzesień		16 652,66 zł	291,20 zł	152,43 zł	
październik		16 500,23 zł	291,20 zł	153,70 zł	
listopad		16 346,52 zł	291,20 zł	154,98 zł	
grudzień		16 191,54 zł	291,20 zł	156,27 zł	
styczeń	2019	16 035,27 zł	291,20 zł	157,58 zł	133,63 zł
luty		15 877,69 zł	291,20 zł	158,89 zł	
marzec		15 718,80 zł	291,20 zł	160,21 zł	
kwiecień		15 558,59 zł	291,20 zł	161,55 zł	
maj		15 397,04 zł	291,20 zł	162,90 zł	
czerwiec		15 234,14 zł	291,20 zł	164,25 zł	
lipiec		15 069,89 zł	291,20 zł	165,62 zł	
sierpień		14 904,27 zł	291,20 zł	167,00 zł	

wrzesień	14 737,27 zł	291,20 zł	168,39 zł	122,81 zł	
październik	14 568,87 zł	291,20 zł	169,80 zł	121,41 zł	
listopad	14 399,08 zł	291,20 zł	171,21 zł	119,99 zł	
grudzień	14 227,86 zł	291,20 zł	172,64 zł	118,57 zł	
styczeń	2020	14 055,23 zł	291,20 zł	174,08 zł	117,13 zł
luty	13 881,15 zł	291,20 zł	175,53 zł	115,68 zł	
marzec	13 705,62 zł	291,20 zł	176,99 zł	114,21 zł	
kwiecień	13 528,63 zł	291,20 zł	178,47 zł	112,74 zł	
maj	13 350,16 zł	291,20 zł	179,95 zł	111,25 zł	
czerwiec	13 170,21 zł	291,20 zł	181,45 zł	109,75 zł	
		SUMA =	18 636,80 zł	9 046,92 zł	9 590,05 zł

38. Z powyższego wynika, że w okresie obowiązywania umowy pozwany winien uiścić kwotę 54.040,61 zł. Suma nienależnie naliczonych odsetek umownych do dnia wypowiedzenia wyniosła więc 9.590,05 zł. Natomiast z treści oświadczenia o wypowiedzeniu umowy wynikało, że na dzień wypowiedzenia kwota zaległości wynosiła 2.909,65 zł, do czego doliczono kwotę 8,50 zł tytułem kosztu wysyłki pisma. Skoro zatem wyliczenie powodowego banku obejmuje nienależnie pobrane odsetki od skredytowanych kosztów kredytu należało uznać, że właściwie wówczas powód posiadał nadpłatę w wysokości co najmniej 6.680,40 zł. Uwzględniając, że kwota zadłużenia wyliczona przez powoda uwzględniała także odsetki umowne za opóźnienie kwota nadpłaty z pewnością była wyższa.

39. Sąd miał także na uwadze, że w umowie ustalono, że pożyczka oprocentowana jest według zmiennej stopy procentowej stanowiącej sumę stawki WIBOR 3M i marży banku wynoszącej 9,09 punktów procentowych. Na dzień zawarcia umowy stopa procentowa wynosiła 10,90%. Z analizy wysokości stawki WIBOR 3M w okresie obowiązywania umowy wynikało, że od zawarcia umowy do lutego 2020 roku przedmiotowa stawka wahała się pomiędzy 10,74 % a 10,80 %, natomiast po tym okresie do wypowiedzenia umowy systematycznie malała do najniższego poziomu 9,35 %. Pomimo zmiany stawek (...) w okresie umownym bank naliczał odsetki umowne w niższej stawce 10,00 %. Taką stawkę przyjęto do obliczeń, albowiem po pierwsze upraszczało to obliczenia, a po drugie niewielkie wahania stopy oprocentowania zmiennego w niniejszej sprawie nie wpływały znacząco na relację pomiędzy kwotą należną na dzień wypowiedzenia umowy a kwotą ustaloną przez powodowy w bank. Wynik wskazanych obliczeń prowadził do wniosku, że na dzień złożenia przez bank oświadczenia brak było podstaw do wypowiedzenia umowy z uwagi na niespełnienie przesłanki określonej w §9 ust. 3 umowy pożyczki, zgodnie z którym bank miał uprawnienie do wypowiedzenia umowy przy zaległości pożyczkobiorcy przekraczającej dwie kolejne raty pożyczki. Jak wskazano powyżej, na dzień 30 czerwca 2020 r. pozwany posiadał nadpłatę.

40. W związku z powyższym – na podstawie art. 720 k.c. i art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim a contrario – powództwo podlegało oddaleniu.

41. W zakresie żądania zapłaty kwoty 3.636,07 zł, Sąd umorzył postępowanie na mocy art. 355 k.p.c. w związku z cofnięciem pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Oceniając czynność procesową powoda w myśl przepisu art. 203 §4 k.p.c. Sąd nie dopatrył się okoliczności wskazujących na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa.

(koszty procesu)

42. O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania obciążył nimi powódkę jako stronę przegrywającą niniejszy spór. Jednocześnie koszty te należało uznać za uiszczone w całości z uwagi na fakt, iż powódka w toku sprawy uiszcza wszelkie koszty sądowe.